

dels fills de Pere Pau Plantada, pagès de l'Ametlla, confessava tenir diverses peces de terra a l'Ametlla pel noble Narcís Ramon de Marc, donzell domiciliat a Barcelona, senyor de la casa de Prat de Bigues. Dites peces de terra, l'any 1559, havien estat sota la senyoria de Llätzer de Prat. Al segle XVII, a la Torre del Prat, hi vivia una família de masovers. Els propietaris devien habitar a la ciutat de Barcelona. Aquesta situació es degué mantenir fins al segle XIX.

A continuació, també per matrimoni, la Torre va passar a la família Berardo. Narcisa de March, filla i hereva de Narcís Ramon de March, es va casar amb Agustí Berardo, "militis" de Barcelona. I més tard, els Berardo es van emparentar amb els Peguera, Armengol i Pedrolo, que podem englobar genèricament com els barons de Rocafort (l'any 1638, Maria de Berardo es va casar amb Lluís de Peguera, senyor dels castells de Foix i

de Torrelles). D'entre tots, cal esmentar en Francisco de Berardo Sanjust, per ser un representant austriacista durant la Guerra de Successió (1705-1714), a conseqüència de la qual va haver d'exiliar-se a Viena.

El llegendari popular explica que aquesta torre tenia al cim una gran creu de ferro que diuen que la van plantar allí els dits senyors de Rocafort quan, ajudats pels pagesos de Bigues, conqueriren la dita terra. Avui sabem que l'única conquesta que feren els barons de Rocafort fou, com a molt, de caràcter amorós amb el matrimoni esmentat.

Aquesta nissaga va ser-ne propietària fins al 1859, quan Maria Manuela de Peguera i de Pedrolo, l'última descendent d'aquesta família, vengué la Torre. A més de posseir la Torre, també tenia en propietat altres terrenys propers que explotava en règim de lloguer i per

tant en rebia uns censos. Aquests contractes arriben fins a aquest moment, tot havent passat pels anteriors propietaris anomenats. D'entre els llogaters, destaquen diversos cognoms que algunes famílies d'aquestes contrades encara conserven avui: Parellada, Plantada, Damma, Iglésias, Feu, Vilà, Ayner, Flaqué, la Baliarda, Mogas, Traver, Pineda, casa Noguera...

El següent propietari que va comprar la Torre l'any 1859 va ser Jaime Viñallonga. Aquest la va posseir set anys i en vendre-la va fer la divisió en diferents cases, tal i com és actualment: can Curt, can Tàpies, can Petitó i la Torre.

Així, l'any 1866 en Ramon Fontcuberta i Garriga va comprar la Torre, i actualment encara pertany a la família Fontcuberta. D'aquest període tan sols es pot comentar que durant la Guerra Civil (1936-1939), s'hi va establir un grup de militars republicans, que en deien "l'Estat Major", segons fonts orals.

Del patrimoni arquitectònic, hi ha una hipòtesi que deixo oberta sobre si antigament era una torre de defensa. Tot i que no hi ha cap document explícit que ho detalli, hi ha diferents punts on basar-se: alguns antics documents de cessió i altres elements constructius com les espitlleres o els merlets. Tot i que aquestes són algunes de les conclusions més importants a què he arribat, hi ha moltes més línies d'investigació per fer.

Cristina Fontcuberta i Tura

Nota: Cristina Fontcuberta i Tura és alumna de segon de batxillerat de l'IES Vall del Tenes. El seu treball de recerca, La Torre del Prat, dirigit per Maria Bassa, ha rebut la qualificació d'excel·lent durant l'actual curs 2004-2005.

Ferreteria

POMA

• Pintures • Jardineria • Bricolatge

Casa Poma - Ctra. St. Feliu, s/n.

Tel. 93 844 80 60 - Fax 93 844 95 26 - SANTA EULÀLIA DE RONÇANA